

⁸⁵ chu za patriarchu a nazýváchu jeho Tomášem. Po němž všichni patriarchy Tomáši slovú. A tak ti lidé v Indí jsú tomu Tomášovi poddáni, jako my v těchto zemiech papežovi. V Indí jest zvláštne řeč i abeceda; protož jsem ji tuto abecedu popsal tiemto rádem.

STÝ A SEDMÝ ROZDIEL
PRAVÍ O MOŘI PIESKEM PŘIKRYTÉM,
O POTOCE, JENŽ JEST PLN
DRAHÉHO KAMENIE,
⁵ O STROMIECH PŘEDIVNÝCH,
O LIDECH ROHATÝCH,
O RÁJI DVORNÉM

V kněze Johana zemiech jest mnoho divných věcí a obyčejov i lidí i zvieřat. Jest v jednom kraji jeho země moře plovúcím ústavně pieskem přikryté. A toho piesku jest tak mnoho, že ižádný nemóž zvěděti, jest-li která vuoda pod ním, anebo má-li dno, čili nic, neb ižádný přes to moře nemuož přejít ani na lodí ani kterú chytrostí; neb což na ně př jede, to vše potone. A jestiť velmi široké, že ižádný ¹⁰ nevíe, pokud sahá, anebo kde jest druhý břeh.

Pak od toho moře dobře tři dni vzdáli na pústi jest hora veliká, z niežto teče potok, v němžto drahé kamenie roste mnoho rozličného. A s uoné strany toho potoka jest veliká a široká roveň. Z niežto, když slunce vycházé, vy ²⁰ chodie stromové, a vždy jich přibývá až do polodne, a po polodni opět zase vstupují v zemi poznenáhla; a když slunce zajde, tehda všickni vstúpí v zemi, že jich neviděti, ani miesta muož poznati, kde jsú stáli. A to se děje na všaký den. A ti stromové nesú ovoce, ale nesmie jich ižádný ²⁵ učesnúti, neb pravie, že jsú od kúzla, ale ne od přirozenie; a ktož by chtěl učesnúti, inhed jej cos udáví.

Také na pústi svrchuřečené jsú lidé divuocí, majíce rohy

na hlavách; a jsút chlupatí mezi očima a neumějíť ižádné řeči, ale vyjít anebo kvície jako svině. Také v tom kraji jest těch ptákův mnoho, ješo slovú papúškové. S této strany ³⁰ Penthexore ležíť jeden ostrov, jenž slope Melchoante. Tu bieše jeden bohatý muž, a ten byl udělal sobě ráj, jímžto mnoho lidí zklamával, že jsú proto musili zemřieti; a protož ten muž i s tiem rájem by také upálen. A to se bylo dávno stalo přede mnú, neb sem já ty studnice viděl, jež ³⁵ jsú byly v tom ráji.

STÝ A OSMÝ ROZDIEL
PRAVÍ O TEMNÉM ÚDOLU,
O PŘEKAREDÉ TVÁŘI A O ZLATU
A O STŘEbru TU NALEZENÉM,
O LIDECH ZMORDOVANÝCH

S oné strany toho ostrova Melchoante jest veliký div, kterýžto mním, že jest od kúzla nežli od přirozených příčin. Neb tu teče řeka rajská, jenž slope Phison. A nedaleko od toho jest jedno údolé, jenž leží mezi dvěma horama; a jest dobré čtyř mil vzděli. A jedni jmennují to údolé zakúzlené ¹⁰ údolé a druzí údolé temnosti neb temné, třetí nazývají dáblovou údolé, neb jest velmi nebezpečné; a slýchají i vídají v něm hřímanie i blýskanie a rozličné búřenie a ryky a kvielenie. A protož mnozí mní, že by to byl vchod pekelný, střed toho údolé. Nebo málo tam dále stojí pod jednú temnú skalú člověče hlava po pleci. A to jest tak přehrozná hlava, jako kdy vídána. Neb nenie ižádný muž tak udatný, by se nemusil leknúti; nebo buble, hvízdě, pachtuje sebú a méní svój zrak v rozličné obyčeje, že se dobře dáblu přirovnává. A tu jest zlata a střebra a drahého ²⁰ kamenie tak mnoho, že jest nelze vypraviti. A ta tvář vyřiujuje ohnivý plamen a smrdutý dým a vrtí se jako vzteklá a řeve a skřípí a ječí a tak má rozličné hrozné oblovánie, že nenie k vieře podobné o tom praviti. Neb když já s svými